''സമയത്തിന്റെ വിളി –ദാതാവായി മാറൂ''

ഇന്ന് സർവ്വശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യവിധാതാവ്, സർവ്വശക്തികളുടെ ദാതാവ് ബാപ്ദാദ നാലുഭാഗത്തുമുള്ള കുട്ടികളെ കണ്ട് ഹർഷിതനാവുകയാണ്. മധുബനിൽ സന്മുഖത്തായിരിക്കാം, ദേശ വിദേശങ്ങളിൽ ഓർമ്മയിൽ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയായിരിക്കാം, കാണുകയായിരിക്കാം, എവിടെയായിരുന്നാലും ഹൃദയംകൊണ്ട് സന്മുഖത്താണ്. അങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ കുട്ടികളെയും കണ്ട് ബാപ്ദാദ ഹർഷിതനാവുകയാണ്. നിങ്ങളെല്ലാവരും ഹർഷിതരാണല്ലോ അല്ലേ! കുട്ടികളും ഹർഷിതരാണ്, ബാപ്ദാദയും ഹർഷിതനാണ്. ഈ ഹൃദയത്തിന്റെ സദാകാലത്തെ സത്യമായ സന്തോഷം മുഴുവൻ ലോകത്തിന്റെയും ദുഖം ദൂരെ അകറ്റുന്നതാണ്. ഈ ഹൃദയത്തിന്റെ സന്തോഷം ആത്മാക്കൾക്ക് ബാബയുടെ അനുഭവം ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നതാണ് കാരണം ബാബ സദാ സർവ്വ ആത്മാക്കളെ പ്രതിയും സേവാധാരിയാണ്. നിങ്ങളെല്ലാ കുട്ടികളും ബാബയോടൊപ്പം സേവനത്തിനു കൂട്ടാളികളാണ്. കൂട്ടുകാരല്ലേ! ബാബയുടെ കൂട്ടുകാരുമാണ്, വിശ്വത്തെ ദുഖത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ച് സദാ സന്തോഷത്തിലിരിക്കുവാനുള്ള സാധനം നൽകുന്ന സേവനത്തിൽ ഉപസ്ഥിതരുമാണ്. സദാ സേവാധാരിയാണ്. സേവനം വെറും നാലു മണിക്കൂറോ ആറു മണിക്കൂറോ ചെയ്യാനുള്ളതല്ല, ഓരോ സെക്കന്റും സേവനത്തിന്റെ സ്റ്റേജിൽ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുന്ന പരമാത്മ കൂട്ടാളികളാണ്. ഓർമ്മ നിരന്തരമാണ് അതുപോലെ സേവനവും നിരന്തരമാണ്. സ്വയത്തെ നിരന്തര സേവാധാരിയെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? അതോ 8–10 മണിക്കൂറിന്റെ സേവാധാരിയാണോ? ഈ ബ്രാഹ്മണ ജന്മം തന്നെ ഓർമ്മക്കും സേവനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. വേറേ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാനുണ്ടോ? ഇല്ലല്ലോ. ഓരോ ശ്വാസവും ഓരോ സെക്കന്റും ഓർമ്മയും സേവനവും ഒപ്പത്തിനൊപ്പമാണോ അതോ സേവനത്തിന്റെ മണിക്കൂറുകൾ വേറേ ഓർമ്മയുടെ മണിക്കൂറുകൾ വേറേയാണോ? അല്ലല്ലോ. നല്ല ബാലൻസുണ്ടോ(സന്തുലനം)? 100% സേവനമുണ്ടെങ്കിൽ 100%ഓർമ്മയുമുണ്ടോ? രണ്ടിന്റെയും ബാലൻസുണ്ടോ? വ്യത്യാസം വരാറുണ്ട് അല്ലേ? കർമ്മയോഗി എന്നാലർത്ഥം തന്നെ –കർമ്മവും ഓർമ്മയും, സേവനവും ഓർമ്മയും –രണ്ടിന്റെയും ബാലൻസ് സമാനം, സമാനമായിരിക്കണം. അല്ലാതെ ചില സമയം ഓർമ്മ കൂടുതൽ സേവനം കുറവ്, സേവനം കൂടുതൽ ഓർമ്മ കുറവ് –അങ്ങനെയാകരുത്. നാടക വേദിയിൽ ഉള്ളിടത്തോളം ആത്മാവും ശരീരവും ഒപ്പത്തിനൊപ്പമുണ്ട്. വേറിട്ടിരിക്കുവാനാവുമോ? അപ്രകാരം ഓർമ്മയും സേവനവും ഒപ്പത്തിനൊപ്പമുണ്ടായിരിക്കണം. ഓർമ്മ എന്നാലർത്ഥം ബാപ്സമാൻ, സ്വയത്തിന്റെ സ്വമാനത്തിന്റെയും ഓർമ്മ. ബാബയുടെ ഓർമ്മയുണ്ടെങ്കിൽ സ്വാഭാവികമായും സ്വമാനവും ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരിക്കും. അഥവാ സ്വമാനത്തിൽ അല്ലയെങ്കിൽ ഓർമ്മയും ശക്തിശാലിയായിരിക്കില്ല.

സ്വമാനമെന്നാൽ ബാപ്സമാൻ. സമ്പൂർണ്ണ സ്വമാനം ബാപ്സമാൻ തന്നെയാണ്. അപ്രകാരം ഓർമ്മയിൽ കഴിയുന്ന കുട്ടികൾ സദാ ദാതാക്കളായിരിക്കും. എടുക്കുന്നവരല്ല കൊടുക്കുന്നവരാണ് അതായത് ദേവത. ഇന്ന് ബാബ എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും ദാതാവിന്റെ സ്റ്റേജ് പരിശോധിക്കുകയായിരുന്നു. എത്രത്തോളം ദാതാവിന്റെ കുട്ടികൾ ദാതാക്കളായിട്ടുണ്ട്. ബാബക്ക് എടുക്കുക എന്നൊരു സങ്കല്പം പോലും വരില്ല, കൊടുക്കുന്നതു മാത്രമേ വരൂ. അഥവാ പറയുകയാണ് എല്ലാ പഴയതും തന്നേക്കൂ, പഴയതിനു പകരം പുതിയതെടുക്കൂ, എങ്കിൽ ആ എടുക്കുന്നതും ബാബയുടെ കൊടുക്കലാണ്. അപ്പോൾ വർത്തമാന സമയം ബാപ്ദാദക്ക് കുട്ടികളുടെ ഒരു വിഷയം വളരെ നന്നായി തോന്നി. അതേതു വിഷയമാണ്? (സമയത്തിന്റെ വിളി).

ബാപ്ദാദ കാണുകയായിരുന്നു കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ച് സമയത്തിന്റെ വിളി എങ്ങനെയുള്ളതാണ്? സമയത്തിന്റെ വിളി നിങ്ങൾക്കും മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടല്ലോ അല്ലേ? സ്വയത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കൂ. സേവനത്തെ പ്രതി പ്രഭാഷണം നടത്തി, നടത്തികൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ അവരവർക്കു വേണ്ടി, അവരവരോടു തന്നെ ചോദിക്കൂ –എന്നെ സംബന്ധിച്ച് സമയത്തിന്റെ വിളി എന്താണ്? വർത്തമാന സമയത്തിന്റെ വിളി എങ്ങനെയുള്ളതാണ്. ബാപ്ദാദ കാണുകയായിരുന്നു ഇപ്പോഴത്തെ സമയത്തിനനുസരിച്ച് ഓരോ നിമിഷവും ഓരോ കുട്ടിയും ദാതാവാണെന്ന സ്മൃതി വർദ്ധിപ്പിക്കണം. സ്വഉന്നതിയെ പ്രതി ദാതാവാണെന്ന ഭാവമാകാം, സർവ്വരേ പ്രതി സ്നേഹം പ്രത്യക്ഷരൂപത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നതാകാം. ആര് എങ്ങനെയുമാകട്ടെ എനിക്ക് കൊടുക്കണം. അപ്പോൾ ദാതാവ് സദാ പരിധിയില്ലാത്ത വ്യക്തിത്വമുള്ളയാളായിരിക്കും, പരിധിയുള്ളതായിരിക്കില്ല, ദാതാവ് സദാ സമ്പന്നനും നിറവുള്ളവനുമായിരിക്കും. ദാതാവ് സദാ ക്ഷമയുടെ മാസ്റ്റർ സാഗരമായിരിക്കും. ഇക്കാരണത്താൽ പരിധിയുള്ള തന്റെ സംസ്ക്കാരവും മറ്റുള്ളവരുടെ സംസ്ക്കാരവും പുറത്തേക്കു വരില്ല, ഗുപ്തമാകും. എനിക്കു കൊടുക്കണം. ആരെങ്കിലും കൊടുക്കട്ടെ അങ്ങനെയല്ല, എനിക്കു ദാതാവായി മാറണം. ഏതെങ്കിലും സംസ്ക്കാരത്തിനു വശപ്പെട്ട പരവശ ആത്മാ

വാകാം, ആ ആത്മാവിനു എനിക്കു സഹയോഗം കൊടുക്കണം. അപ്പോൾ ആരുടെയും പരിധിയുള്ള സംസ്ക്കാരം നിങ്ങളെ പ്രഭാവിതമാക്കില്ല. ആരെങ്കിലും ബഹുമാനിക്കുകയോ, ബഹുമാനിക്കാതിരിക്കു കയോ ചെയ്യട്ടെ പക്ഷെ എനിക്കു ബഹുമാനം കൊടുക്കണം. അങ്ങനെയുള്ള കൊടുക്കുന്ന ശീലം ഇപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമാകണം. മനസ്സിൽ ഭാവനയുണ്ട് പക്ഷെ........ ഈ പക്ഷെ വരരുത്. എനിക്കു ചെയ്തേ പറ്റൂ. യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലാത്ത ഒരു വാക്ക്, ഒരു പെരുമാറ്റം, അത് നല്ലതായി തോന്നുന്നില്ല, എങ്കിൽ അതിനെ എടുക്കാതിരിക്കുക. മോശമായ വസ്തു എടുക്കുമോ? മനസ്സിൽ ധാരണ ചെയ്യുക എന്നാലർത്ഥം എടുക്കുക, ഓർമ്മയിൽ പോലും വരരുത്. ഓർമ്മയിൽ ആ കാര്യം വന്നു, അങ്ങനെ പോലും വരരുത്. മോശമായ വസ്തുവാണ്, നല്ലതല്ല എങ്കിൽ ഓർമ്മയിലും മനസ്സിലും കൊണ്ടു വരരുത് അതായത് ധാരണ ചെയ്യരുത്. അത് എടുക്കുന്നതിനു പകരം ശുഭ ഭാവനയുടെ ശുഭ കാമനയുടെ ദാതാവായി മാറൂ. എടുക്ക രുത് കാരണം സമയത്തിനനുസരിച്ച് മനസ്സും ബുദ്ധിയും ബന്ധനമുക്തമാകുന്നില്ലെങ്കിൽ നിരന്തര സേവാ ധാരിയാകുവാൻ സാധിക്കില്ല. മനസ്സും ബുദ്ധിയും മറ്റേതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ ബിസിയായാൽ പിന്നെ സേവനം എങ്ങനെ നടക്കും? ലൗകികത്തിൽ ചിലർ 8 മണിക്കൂർ, ചിലർ 10 മണിക്കൂർ ജോലി ചെയ്യുന്നു, അതുപോലെ ഇവിടെയും അങ്ങനെയായി പോകും. 8 മണിക്കൂർ സേവാധാരി, 6 മണിക്കൂർ സേവാധാരി, നിരന്തര സേവാധാരിയാകാൻ സാധിക്കാതെ വരും. മനസാ സേവനമാകാം, വാചാ സേവനമാകാം, കർമ്മ ണയാകാം അതായത് സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തിലൂടെയാകാം -ഓരോ സെക്കന്റും ദാതാവ് അതായത് സേവാധാരി. ബുദ്ധിയെ ഫ്രീയാക്കി വയ്ക്കുമെങ്കിൽ ബാബയുടെ സേവനത്തിനു കൂട്ടാളിയാകാം. ഹൃദ യത്തെ സദാ ശുദ്ധമാക്കി വയ്ക്കുമെങ്കിൽ നിരന്തരം ബാബയുടെ സേവനത്തിനു കൂട്ടുകാരാകുവാൻ സാധിക്കും. നിങ്ങളെല്ലാവരും തന്ന വാക്കെന്താണ്? കൂടെ കഴിയും, കൂടെ നടക്കും, അങ്ങനെയൊരു വാക്ക് തന്നില്ലേ? അതോ ബാബ മുന്നിൽ പോകൂ ഞങ്ങൾ പിറകെ പിറകെ വരാം എന്നായിരുന്നോ? അല്ല ല്ലോ. കൂടെ നിൽക്കും എന്നാണ് വാക്ക്. ബാബ എപ്പോഴെങ്കിലും സേവനം ചെയ്യാതെയുണ്ടോ? ഓർമ്മ യിൽ അല്ലാതെയുമിരിക്കാറില്ല. എത്രമാത്രം ബാബ ഓർമ്മയിലിരിക്കുന്നുവോ അത്രയും നിങ്ങൾ പരിശ്ര മിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇരിക്കുന്നുണ്ട് പക്ഷെ പരിശ്രമിച്ച്, ശ്രദ്ധ കൊടുത്ത്. ബാബക്ക് ഇതല്ലാതെ വേറേ എന്തുണ്ട്? പരമാത്മാവിനു ആത്മാക്കൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. ആത്മാക്കൾ യഥാക്രമമാണ്. ബാബക്ക് കുട്ടികളെ ഓർമ്മി ക്കാതിരിക്കുവാനാവില്ല? നിങ്ങൾക്ക് ആവുമോ? ഇടയ്ക്ക് കുട്ടിക്കളി ഉണ്ടാകുന്നു അല്ലേ.

അപ്പോൾ എന്താണ് കേട്ടത്? സമയത്തിന്റെ വിളിയാണ് -ദാതാവായി മാറൂ. ആവശ്യം വളരെയധികമാണ്. മുഴുവൻ വിശ്വത്തിലെ ആത്മാക്കളുടെ നിലവിളിയാണ് ഹേ ഞങ്ങളുടെ ഇഷ്ട ദേവാ....... പ്രിയ ദേവനാണല്ലോ അല്ലേ. ഈ നിലവിളി കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടോ? പാണ്ഡവർക്ക് കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കു ന്നുണ്ടോ? കേട്ടിട്ട് എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മോചനം കൊടുക്കു ന്നുണ്ടോ അതോ കൊടുക്കണം എന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണോ? നിലവിളി കേൾക്കുവാൻ സാധി ക്കുന്നുണ്ടോ? അപ്പോൾ സമയത്തിന്റെ വിളി കേൾപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ അതോ വെറുതെ ആത്മാക്കളുടെ നില വിളി കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയാണോ? അപ്പോൾ ഇഷ്ട ദേവൻമാരും ദേവിമാരും ഇപ്പോൾ ദാതാവിന്റെ രൂപം പ്രത്യക്ഷമാക്കൂ. കൊടുക്കണം. ഒരാത്മാവും വഞ്ചിതരായി പോകരുത്. അല്ലെങ്കിൽ പരാതികളുടെ മാല കൾ വന്ന് വീഴും. പരാതികൾ പറയുമല്ലോ. പരാതികളുടെ മാല അണിയുന്ന ഇഷ്ട ദേവതയാണോ അതോ പൂക്കളുടെ മാല അണിയുന്ന ഇഷ്ട ദേവതയാണോ? ഏതു ഇഷ്ടദേവതയാണ്? പൂജ്യരല്ലേ. ഞാൻ പിറകെ വന്നയാളാണ് എന്നു ചിന്തിക്കരുത്. മുതിർന്നവർ ദാതാക്കളാകും, ഞങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ ആകുവാൻ സാധിക്കും? -അങ്ങനെയല്ല, എല്ലാവരും ദാതാക്കളാകണം.

ആദ്യമായി മധുബനിൽ വരുന്നവർ കൈ ഉയർത്തൂ. ആദ്യമായി വന്നവർക്ക് ദാതാവാകുവാൻ സാധിക്കുമോ അതോ രണ്ടാമത്തെ മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം ദാതാവാകാം എന്നാണോ? ഒരു വർഷമായവർക്ക് ദാതാവാ കാമോ? (ആകാം) നല്ല സമർത്ഥരാണല്ലോ. ബാപ്ദാദ ധൈര്യം കാണുമ്പോൾ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഒരു മാസമായവർക്കു പോലും, ഇവിടെ ഒരു വർഷമോ 6 മാസമെങ്കിലുമോ ആയിട്ടുണ്ട്, ബാപ്ദാദക്കറിയാം ഒരു വർഷമായവരെയും ഒരു മാസമായവരെയും, ഒരു മാസമായവരും സ്വയത്തെ ബ്രഹ്മാകുമാരെന്നും ബ്രഹ്മാകുമാരിയെന്നുമല്ലേ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് -അതായത് ബ്രഹ്മാബാബയുടെ സമ്പത്തിനു അധികാരി യായി മാറി. ബ്രഹ്മാബാബയെ അച്ഛനെന്നു മാനിച്ചു അപ്പോഴല്ലേ കുമാർ കുമാരി ആയത്? അങ്ങനെ ബ്രഹ്മാകുമാർ ബ്രഹ്മാകുമാരിമാർ ബ്രഹ്മാബാബയുടെയും ശിവബാബയുടെയും സമ്പത്തിനു അധികാരി യായി മാറി അല്ലേ? അതോ ഒരു മാസക്കാർക്ക് സമ്പത്ത് ലഭിക്കില്ല എന്നാണോ? ഒരു മാസമായവർക്ക് സമ്പത്ത് ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ? ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ പിന്നെ ഇനി ദാതാവാകില്ലേ. എന്തു വസ്തുവാണോ ലഭിച്ചത് അത് കൊടുക്കുവാനെങ്കിലും തുടങ്ങണ്ടേ.

അച്ഛനെന്നു മനസ്സിലാക്കി ബന്ധം യോജിപ്പിച്ചു എങ്കിൽ ഒരു ദിവസം കൊണ്ടു തന്നെ സമ്പത്തെടുക്കാം. അല്ലാതെ ഹാം നല്ലതാണ്, എന്തൊ ഒരു ശക്തിയുണ്ട്, മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്......ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ പോരാ. സമ്പത്തിന്റെ അധികാരി കുട്ടികളാണ്. മനസ്സിലാക്കുന്നവരാകണം, കണ്ടു നിൽക്കുന്നവരാകരുത്. ഒറ്റ ദിവസം കൊണ്ടു തന്നെ ഹൃദയംകൊണ്ട് അച്ഛനെന്നു അംഗീകരിച്ചുവെങ്കിൽ സമ്പത്തിനു അധികാരിയാകുവാൻ സാധിക്കും. നിങ്ങളിപ്പോൾ അധികാരികൾ അല്ലേ? നിങ്ങളിപ്പോൾ ബ്രഹ്മാകുമാർ കുമാരിമാരല്ലേ അതോ ആകുന്നതേയുള്ളോ? ആയി കഴിഞ്ഞോ അതോ ആകുന്നതിനു വേണ്ടി വന്നതാണോ? ആർക്കും നിങ്ങളെ മാറ്റാനാവില്ലേ? ബ്രഹ്മാകുമാർ കുമാരി ആകുന്നതിലേ നേട്ടമെന്താണ്? ഒരു ജന്മത്തെ നേട്ടമല്ല, അനേക ജന്മത്തെ നേട്ടമാണ്. പകുതി ജന്മത്തെ അഥവാ കാൽ ജന്മത്തെ പുരുഷാർത്ഥമാണ്, പ്രാലബ്ധിയാണെങ്കിലോ അനേക ജന്മത്തെ. നേട്ടം തന്നെ നേട്ടം അല്ലേ.

ബാപ്ദാദ സമയത്തിനനുസരിച്ച് വർത്തമാന സമയത്ത് വിശേഷമായി ഒരു കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയാണ് കാരണം ബാപ്ദാദ കുട്ടികളുടെ റിസൾട്ട് കണ്ടുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ റിസൾട്ടിൽ കണ്ടത് ധൈര്യം നല്ലതുപോലെയുണ്ട്. ലക്ഷ്യവും നന്നായിട്ടുണ്ട്. ലക്ഷ്യത്തിനനുസരിച്ച് ഇപ്പോഴും ലക്ഷണത്തിൽ അന്തരമുണ്ട്. ലക്ഷ്യം എല്ലാവരുടെയും നമ്പർ വണ്ണാണ്, ആരോട് ബാപ്ദാദ ചോദിച്ചാലും നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം 21 ജന്മത്തേക്ക് രാജ്യഭാഗ്യം എടുക്കുക എന്നുള്ളതാണ്, അപ്പോൾ സൂര്യവംശിയാകണോ ചന്ദ്രവംശിയാകണോ? എല്ലാവരും ഏതിൽ കൈ ഉയർത്തും? സൂര്യവംശിയിൽ അല്ലേ. ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ ചന്ദ്രവംശിയാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? രാമനാകുവാൻ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ? ആരുമില്ല. ആരെങ്കിലും ഒരാളാകൂ. ആരെങ്കിലും രാമനായല്ലേ പറ്റൂ. (ഒരാൾ കൈ ഉയർത്തി) നല്ലത്, ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ രാമന്റെ സീറ്റ് ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുമായിരുന്നു. അപ്പോൾ ലക്ഷ്യം എല്ലാവരുടെയും വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ട്, ലക്ഷ്യവും ലക്ഷണവും സമാനമാകണം –ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. അതിന്റെ കാരണമെന്താണ്? എന്താണോ ഇന്ന് കേൾപ്പിച്ചത് –ഇടയ്ക്കിടക്ക് എടുക്കുന്നവരാകുന്നു. ഇത് നടക്കണം, ഇത് ചെയ്യണം, അവർ സഹായിച്ചെങ്കിൽ, അയാൾ മാറിയാൽ ഞാൻ മാറാം, ഈ കാര്യം ശരിയായാൽ ഞാൻ ശരിയാകും, ഇത് എടുക്കുന്നവരാകലാണ്. കൊടുക്കൽ അല്ല. ആരെങ്കിലും കൊടുക്കുകയോ കൊടുക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യട്ടെ, ബാബ എല്ലാം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്താ ബാബ തന്നതിൽ ആർക്കെങ്കിലും കുറവുണ്ടോ? ബാബ ചിലർക്ക് കൂടുതലും ചിലർക്ക് കുറവുമായി നൽകിയിട്ടുണ്ടോ? 60 വർഷമായ ആളിനും ഒരു മാസമായ ആളിനും ഒരേ കോഴ്സ് അല്ലേ. കോഴ്സ് ഒന്നു തന്നെയാണോ അതോ 60 വർഷമായവർക്ക് വേറേ, ഒരു മാസമായവർക്ക് വേറേ അങ്ങനെയാണോ? അവർ ചെയ്തതും ഇതേ കോഴ്സാണ്, ഇപ്പോൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഇതു തന്നെ. അതേ ജ്ഞാനമാണ്, അതേ സ്നേഹമാണ്, അതേ സർവ്വ ശക്തികളാണ്. എല്ലാം ഒരു പോലെയാണ്. ഒരാൾക്ക് 16 ശക്തികൾ മറ്റൊരാൾക്ക് 8 ശക്തികൾ, അങ്ങനെയല്ല, എല്ലാവർക്കും ഒരു പോലെയാണ് സമ്പത്ത്. ബാബ എല്ലാവരെയും നിറവുള്ളവരാക്കിയെങ്കിൽ നിറവുള്ള ആത്മാവ് ദാതാവായി മാറും എടുക്കുന്നവരാകില്ല. എനിക്കു കൊടുക്കണം. ആരെങ്കിലും കൊടുക്കുകയോ കൊടുക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യട്ടെ, കൊടുക്കുന്നതിന് ഇച്ഛയുള്ളവരാകണം, എടുക്കുന്നതിന് അല്ല. എത്രമാത്രം കൊടുക്കുന്നുവോ ദാതാവാകുന്നുവോ അത്രയും ഖജനാവ് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നോക്കൂ ഒരാൾക്ക് ഒരു സ്വമാനം കൊടുത്തു അയാൾ അത് മറ്റൊരാൾക്ക് കൊടുത്തു എന്നാലർത്ഥം സ്വന്തം സ്വമാനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. കൊടുക്കൽ അല്ല നടക്കുന്നത്, കൊടുക്കൽ എന്നാൽ എടുക്കലാണ്. എടുക്കരുത്, കൊടുക്കണം അത് എടുക്കലാകും –മനസ്സിലായോ സമയത്തിന്റെ വിളി എന്താണെന്ന്? ദാതാവാകൂ. ഒരു വാക്ക് ഓർമ്മയിൽ വയ്ക്കൂ –എന്തു തന്നെ സംഭവിച്ചാലും 'ദാതാ' എന്ന വാക്ക് സദാ ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരിക്കണം. ഇച്ഛാ മാത്രം അവിദ്യ. സൂക്ഷ്മത്തിൽ എടുക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛയില്ല, സ്ഥൂലത്തിൽ എടുക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛയുമില്ല. ദാതാവെന്നാലർത്ഥം തന്നെ ഇച്ഛാ മാത്രം അവിദ്യ. സമ്പന്നം. എന്തെങ്കിലും വേണം എന്നു ഇച്ഛ ഉത്പന്നമാകും വിധം യാതൊരു അപ്രാപ്തിയുടെയും അനുഭവമില്ല. സർവ്വ പ്രാപ്തി സമ്പന്നമാണ്. അപ്പോൾ ലക്ഷ്യമെന്താണ്? സമ്പന്നമാകണമെന്നല്ലേ? അതോ എന്തു കിട്ടുന്നുവോ അത് നല്ലത് എന്നാണോ? സമ്പന്നമാകുക തന്നെയാണ് സമ്പൂർണ്ണമാകുക.

ഇന്ന് ഡബിൾ വിദേശികൾക്ക് പ്രത്യേക അവസരം ലഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നല്ലത്. ആദ്യത്തെ അവസരം വിദേശികളാണ് നേടിയത്. ഓമനകളായില്ലേ. എല്ലാവർക്കും വരാനുള്ള അനുവാദം നൽകാതെ വിദേശീയരെ മാത്രം ക്ഷണിച്ചു. ബാപ്ദാദയ്ക്ക് എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും സ്മൃതിയുണ്ടെങ്കിലും, ഡബിൾ വിദേശികളായ കുട്ടികളെക്കണ്ട്, അവരുടെ സാഹസികത കണ്ട്, ബാപ്ദാദയ്ക്ക് സന്തോഷം തോന്നുന്നു. ഇപ്പോൾ വർത്തമാന സമയത്ത് അത്രയ്ക്ക് ചഞ്ചലതയിലേക്ക് വരുന്നില്ല, വ്യത്യാസമുണ്ട്. ആരംഭത്തിൽ എല്ലാവരിലും–ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചും വിദേശസംസ്കാരത്തെ പ്രതിയുമുളള ചോദ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ലേ... അതിനെക്കുറിച്ചിപ്പോൾ മനസ്സിലായി. ഇപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണ സംസ്കാരത്തിലേക്ക് വന്നു കഴിഞ്ഞു. ഭാരതീയ സംസ്കാരവുമല്ല, വിദേശ സംസ്കാരവുമല്ല, ബ്രാഹ്മണസംസ്കാരത്തിലേക്ക്

വന്നു. ഭാരതീയ സംസ്കാരം അല്പം ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നു, എന്നാൽ ബ്രാഹ്മണസംസ്കാരം സഹജമല്ലേ. ബ്രാഹ്മണ സംസ്കാരം തന്നെ ഇതാണ്, സ്വമാനത്തിലിരിക്കൂ, സ്വരാജ്യ അധികാരിയാകൂ. ഇതാണ് ബ്രാഹ്മണ സംസ്കാരം. ഇത് പ്രിയപ്പെട്ടതല്ലേ. ഭാരതീയ സംസ്കാരം എങ്ങനെ വന്നു, ബുദ്ധിമുട്ടാണ് എന്ന ചോദ്യമൊന്നും തന്നെ ഇല്ലല്ലോ, സഹജമായില്ലേ? വിദേശത്തേക്കു പോയതിനുശേഷം ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന് പറയുന്നുണ്ടോ എന്ന് നോക്കണം. അവിടേക്കു പോയി ഇങ്ങനെ എഴുതരുത്. സഹജമാണെന്നു പറഞ്ഞു എങ്കിലും, ഇത് കുറച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടാണ്! സഹജമാണോ അതോ കുറച്ചൊക്കെ ബുദ്ധിമുട്ടാണോ? അല്പം പോലും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകരുത്. വളരെയധികം സഹജമാണ്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മുഴുവൻ കളിയും പൂർത്തിയായതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്ക് ചിരി വരുന്നത്. ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും പക്കയായി. കുട്ടിക്കളി ഇപ്പോൾ സമാപ്തമായി. ഇപ്പോൾ അനുഭവിയായി മാറി. ബാപ്ദാദ ഇതും കാണുന്നുണ്ട്, പഴയവർ എത്രത്തോളം പക്കാ ആകുന്നുണ്ടോ അത്രയ്ക്കും പുതിയവരും പക്കാ ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. നല്ലതാണ്, പരസ്പരം നല്ല രീതിയിൽ മുന്നേറാൻ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. നല്ല രീതിയിൽ പ്രയത്നിക്കുന്നുണ്ട്. ഇനി ദാദിമാർക്ക് കഥകളൊന്നും കേൾപ്പിക്കുകയില്ലല്ലോ. കഥകളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ദാദിമാരുടെ പക്കലേക്ക് കൊണ്ടു പോകുന്നുണ്ടോ? കഥകൾ കേൾപ്പിക്കുന്നത് കുറഞ്ഞോ! വ്യത്യാസമുണ്ടോ? (ദാദി ജാനകിജിയോട്) താങ്കൾക്കിപ്പോൾ അസുഖമൊന്നുമില്ലല്ലോ? കഥകളിലും വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലും അസുഖം ബാധിച്ചിരുന്നു, അതിപ്പോൾ ഇല്ലാതായി. നല്ലത്, എല്ലാവരിലും ഏറ്റവും നല്ല വിശേഷ ഗുണങ്ങളുണ്ട് - എല്ലാവരിലും ഹൃദയത്തിന്റെ സ്വച്ഛതയുണ്ട്. ഒന്നും ഉള്ളിൽ വെക്കുന്നില്ല, പുറത്തു പറയുന്നുണ്ട്. എന്ത് കാര്യമുണ്ടെങ്കിലും, അത് സത്യമായിത്തന്നെ പറയുന്നു. അങ്ങനെയാണ്, ഇങ്ങനെയാണ്... എന്ന് പറയാതെ എന്തുണ്ടെങ്കിലും അത് തുറന്നു പറയുന്നു, ഈ വിശേഷത നല്ല രീതിയിലുണ്ട്, അതിനാലാണ് ബാബ പറയുന്നത് സത്യവും ശുദ്ധവുമായ ഹൃദയത്തിൽ പ്രഭു പ്രീതിപ്പെടുന്നു. ശരി എന്നാൽ ശരി, ഇല്ലെങ്കിൽ ഇല്ല. അല്ലാതെ നോക്കാം..... എന്നൊന്നും പറയില്ല. പ്രയത്നിച്ചല്ല മുന്നേറുന്നത്. മുന്നേറുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പൂർണ്ണ മനസ്സോടെയായിരിക്കും, ഇല്ലെങ്കിൽ ഇല്ല. ശരി.

ഒരു സെക്കന്റിൽ പറക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ? ചിറകുകൾ ശക്തിശാലിയല്ലേ? ബാബ പറഞ്ഞു, പറന്നു. (ഡ്രിൽ)

നാലുഭാഗത്തുമുള്ള സർവ്വശ്രേഷ്ഠ, ബാപ്സമാൻ ദാതാവാകണമെന്ന് ഭാവന പുലർത്തുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക്, നിരന്തര ഓർമ്മയിലും സേവനത്തിലും തത്പരരായിരിക്കുന്ന, പരമാത്മ സേവനത്തിനു കൂട്ടാളിയായിരിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക്, സദാ ലക്ഷ്യവും ലക്ഷണവും സമാനമാക്കി വയ്ക്കുന്ന, സദാ ബാബയുടെ സ്നേഹികളും സമാനരും സമീപവുമായിരിക്കുന്ന ബാപ്ദാദയുടെ കണ്ണിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾക്ക്, സദാ വിശ്വമംഗള ഭാവനയിലിരിക്കുന്ന ദയാഹൃദയരും മാസ്റ്റർ ക്ഷമാ സാഗരങ്ങളുമായ കുട്ടികൾക്ക്, ദൂരത്തിരിക്കുന്ന, മധുബനിൽ നിലത്തിരിക്കുന്ന, ബാപ്ദാദയുടെ മുന്നിലിരിക്കുന്ന സർവ്വ കുട്ടികൾക്ക് സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

വരദാനം:-സദാ തന്റെ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യത്തിന്റെ ലഹരിയിലും സന്തോഷത്തിലും കഴിയുന്ന കോടാനുകോടി ഭാഗ്യശാലിയായി ഭവിക്കൂ

മുഴുവൻ വിശ്വത്തിൽ എത്ര തന്നെ ധർമ്മപിതാക്കന്മാരും ജഗത്ഗുരു എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവരുമുണ്ടോ, അവർക്കാർക്കും തന്നെ മാതാ-പിതാ സംബന്ധത്തിൽ അലൗകിക ജന്മമോ പാലനയോ പ്രാപ്തമാകുന്നില്ല. ഈ അലൗകിക മാതാ-പിതാവിന്റെ അനുഭവം സ്വപ്നത്തിൽ പോലും അവർക്കുണ്ടാവില്ല. നിങ്ങൾ കോടാനുകോടി ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളാണെങ്കിലോ ദിവസവും മാതാ-പിതാവിന്റെ അഥവാ സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളുടെ സ്നേഹസ്മരണകൾ നേടുന്നതിനു പാത്രമായിരിക്കുന്നു. സ്വയം സർവ്വശക്തിവാൻ ബാബ നിങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ സേവകനായി ഓരോ ചുവടിലും കൂട്ടുകെട്ട് നിറവേറ്റുന്നു - ഈ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യത്തിന്റെ ലഹരിയിലും സന്തോഷത്തിലുമിരിക്കൂ.

സ്ലോഗൻ-ശരീരത്തെയും മനസ്സിനെയും സദാ സന്തുഷ്ടമാക്കി വയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സന്തോഷത്തിന്റെ മാത്രം സമർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങൾ രചിക്കൂ.